

Justitsministeren har Ordet for at fremsætte de i dette og et tidligere Møde anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Steincke): Det første Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Landsting, er *Forslag til Lov om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m.* Den hidtidige midlertidige Lov om Ændring i Fremmedloven ophører at gælde med Udgangen af denne Maaned, og det har derfor været under Overvejelse i Ministeriet, hvorvidt man skulde søge den forlænget. Ministeriet mener nemlig, det vil være ugørligt allerede paa dette Tidspunkt at fremsætte Forslag til en endelig Fremmedlov, idet en saadan Lov antagelig enten vilde vise sig utilstrækkelig eller ogsaa vilde vise sig for rigoristisk senere, naar normale Forhold er indtraadt, og man er da gaaet den Vej at søge den tidligere midlertidige Lov fornyet, dog med visse Ændringer. Disse Ændringer skal jeg ganske kort omtale.

§§ 1—3 svarer i det væsentlige til den nugældende Lov, kun at § 1 er ændret saaledes, at ikke blot Rederiet, men ogsaa dets Repræsentant her i Landet skal erstatte Politiet Udgiften ved Hjemsendelse af Søfolk, der er afmønstret uden Politiets Tilladelse. Hovedregelen er altsaa den gældende. I § 4 gives der en ny Bestemmelse for at hindre den Trafik, at blinde Passagerer smugles i Land, naar Skibsføreren er interesseret i at landsætte dem udenom Paskontrolten. Man har efter Ønske fra Statspolitiet søgt at faa en Hjemmel til at give Skibsførere Forskrifter med Hensyn til Ilandsætningen af saadanne Passagerer og til at straffe Overtrædelse af Forskrifterne. Det er ikke nogen særlig vigtig Bestemmelse.

Den vigtigste nye Bestemmelse findes i Forslagets § 6. I 1917 blev det fastsat, at Udlændinge for at kunne indrejse til og opholde sig her i Landet skulde have Visum, altsaa skulde have deres Pas paa tegnet af vedkommende danske Myndighed i Udlandet. Denne Visumtvang, som har givet Anledning til adskillige Besværligheder, har man, efterhaanden som Forholdene efter Fredens Afslutning i hvert

Fald i Dele af Europa blev roligere, ophævet. Helt eller delvis er Visumtvangen saaledes bortfaldet overfor belgiske, britiske, franske, hollandske, italienske, luxembourgske, norske, svejtsiske, spanske og svenske Undersaatter, hvorimod Visumtvang endnu gælder for Tyskland, Østrig, Czekoslovakiet, Balkanstaterne, Randstaterne og Rusland. Udlændinge fra de førstnævnte Stater kan altsaa frit indrejse her til Landet, og de kan ogsaa frit tage Arbejde her efter den gældende Ordning, selv i Fag, hvor der hersker en nok saa stor Arbejdsløshed, medens de fleste udenlandske Stater, hvor Visumtvangen for Danske er ophævet, til Gengæld har Bestemmelser, hvorefter Ophold kan nægtes udenlandske Arbejdere eller andre, der søger Beskæftigelse. Justitsministeriet maa naturligvis anse det for ønskeligt, at Visumtvangen kunde ophæves i saa vidt Omfang som muligt, saa man kunde vende tilbage til normale Forhold. Som ærede Medlemmer maaske ved, føres der eller er der i alt Fald Tale om at føre Forhandlinger med Tyskland i den nærmeste Fremtid vedrørende Visumtvangens Bortfald. Men inden dette sker, eller inden saadanne Forhandlinger i det hele føres, maa man anse det for heldigt, at der tilvejebringes en Hjemmel til at nægte Udlændinge Tilladelse til at tage mere varigt Ophold eller Beskæftigelse her i Landet, naar et saadant Ophold eller en saadan Beskæftigelse efter Forholdene strider mod Landets Interesser, hvad enten dette nu skyldes den store Arbejdsløshed eller de vanskelige Boligforhold. Derfor foreslaas det i § 6 — altsaa i Overensstemmelse med Forholdene forskellige Steder i Udlandet —, at Udlændinge, som efter denne Lovs Ikrafttræden ankommer til Danmark, ikke uden særlig Tilladelse maa tage Arbejde, Stilling eller anden Beskæftigelse her i Landet eller opholde sig her udover et Tidsrum af 3 Maaneder fra Indrejsedagen at regne. Der lægges altsaa ingen Hindringer i Vejen for selv ret langvarige Besøg. Naar en saadan Udlænding indenfor et Tidsrum af 12 Maaneder har opholdt sig her i Landet i i alt 3 Maaneder, maa han ikke uden forud indhentet Tilladelse paa ny indrejse hertil, før der er forløbet 6 Maaneder fra hans